

ЛИТЕРАТУРА

1. Антуан ванн Ангтмаэль. Куда движется БРИКС // Foreign Policy [Электронный ресурс]. – Режим доступа : [www.inopressa.ru/article/10 oct2012/foreignpolicy/brics.html](http://www.inopressa.ru/article/10%20oct2012/foreignpolicy/brics.html)
2. БРИК как новая концепция многовекторной дипломатии (круглый стол) // Вестник МГИМО. 2010. – № 1. – С. 38 – 65.
3. Кузнецов В. А. Транснациональные корпорации стран БРИКС / В. А. Кузнецов // Мировая экономика и международные отношения. 2012. – № 3. – С. 3 – 11.
4. Совместная статистическая публикация стран БРИКС [Электронный ресурс]. – Режим доступа : www.hse.ru/org/dse/iori/bric
5. Стратегический глобальный прогноз 2030. Расширенный вариант / под ред. акад. А. А. Дынкина / ИМЭМО РАН. – М. : Магистр, 2011. – 480 с.
6. Чувакин О. Страны БРИКС: ответ на вызов глобального управления / О. Чувакин // Военное обозрение. – 2012. – 1 ноября [Электронный ресурс]. – Режим доступа : www.topwar.ru/20518-strany-briks-otvet-na-vyzov-globalnogo-upravleniya/htmt
7. Ши Цзяньсюнь. Перспективы практического сотрудничества БРИКС [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://russian.people.com.cn/95181/7771887>
8. Luo Y. How Emerging Market Governments Promote Outward FDI: Experience from China / Luo Y., Xue Q., Han B. // Journal of World Business. – 2010. – № 1. – P. 68 – 79.

REFERENCES

- Angtmael, A. "Kuda dvizhetsia BRIKS [Where does the BRICS]." [www.inopressa.ru/article/10 oct2012/foreignpolicy/brics.html](http://www.inopressa.ru/article/10%20oct2012/foreignpolicy/brics.html)
- "BRIK kak novaia kontseptsia mnogovektornoy diplomatii [BRIC as a new concept of multi-vector diplomacy]." *Vestnik MGIMO*, no. 1 (2010): 38-65.
- Chuvakin, O. "Strany BRIKS: otvet na vyzov globalnogo upravleniia [BRICS: the answer to the challenge of global governance]." *Voennoe obozrenie*. www.topwar.ru/20518-strany-briks-otvet-na-vyzov-globalnogo-upravleniya/htmt.
- Kuznetsov, V. A. "Transnatsionalnye korporatsii stran BRIKS [Multinational corporations of the BRICS]." *Mirovaia ekonomika i mezhdunarodnye otnosheniia*, no. 3 (2012): 3-11.
- Luo, Y., Xue, Q., and Han, B. "How Emerging Market Governments Promote Outward FDI: Experience from China [How Emerging Market Governments Promote Outward FDI: Experience from China]." *Journal of World Business*, no. 1 (2010): 68-79.
- "Sovmestnaia statisticheskaia publikatsiia stran BRIKS [The joint statistical publication of the BRICS]." www.hse.ru/org/dse/iori/bric
- Strategicheskii globalnyi prognoz 2030. Rasshirenny variant [Strategic Global Forecast 2030. An expanded version]*. Moscow: Magist, 2011.
- Tsziansiun, Shi. "Perspektivy prakticheskogo sotrudnichestva BRIKS [Prospects for practical cooperation in the BRICS]." <http://russian.people.com.cn/95181/7771887>

УДК 339.727.22.(510)

ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД КИТАЮ В УПРАВЛІННІ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ

ГОЛОБОРОДЬКО Т. В.

УДК 339.727.22.(510)

Голобородько Т. В. Позитивний досвід Китаю в управлінні інвестиційними процесами в аграрному секторі економіки

У даній статті автором узагальнено основні напрями державного регулювання аграрного сектора економіки; визначено та згруповано основні методи регулювання інвестиційних процесів у Китаї; розглянуто джерела інвестицій у сільськогосподарському виробництві Китаю відповідно до діючого нормативно-правового механізму; проаналізовано основні причини значних прямих іноземних інвестицій в економіку Китаю; обґрунтовано доцільність використання позитивного досвіду Китаю в регулюванні інвестиційних процесів в Україні; наведено основні напрями покращення політики інвестування агробізнесу в Україні.

Ключові слова: державне регулювання, механізм фінансування інвестицій, сільське господарство, прямі іноземні інвестиції, позитивний досвід.

Табл.: 1. **Бібл.:** 13.

Голобородько Тетяна Василівна – старший викладач, Інститут ділового адміністрування (вул. Димитрова, 81а, Кривий Ріг, Дніпропетровська обл., 50086, Україна)
E-mail: goloborodkovt@meta.ua

УДК 339.727.22.(510)

Голобородько Т. В. Положительный опыт Китая в управлении инвестиционными процессами в аграрном секторе экономики

В данной статье автором обобщены основные направления государственного регулирования аграрного сектора экономики, определены и сгруппированы основные методы регулирования инвестиционных процессов в Китае; рассмотрены источники инвестиций в сельскохозяйственном производстве Китая в соответствии с действующим нормативно-правовым механизмом; проанализированы основные причины значительных прямых иностранных инвестиций в экономику Китая; обоснована целесообразность использования положительного опыта Китая в регулировании инвестиционных процессов в Украине; приведены основные направления улучшения политики инвестирования агробизнеса в Украине.

Ключевые слова: государственное регулирование, механизм финансирования инвестиций, сельское хозяйство, прямые иностранные инвестиции, положительный опыт.

Табл.: 1. **Библ.:** 13.

Голобородько Тетяна Васильевна – старший преподаватель, Институт делового администрирования (ул. Димитрова, 81а, Кривий Ріг, Дніпропетровська обл., 50086, Україна)
E-mail: goloborodkovt@meta.ua

UDC 339.727.22.(510)

Holoborodko T. V. Positive Experience of China in Managing Investment Processes in Agrarian Sector of Economy

The article generalises main directions of state regulation of the agrarian sector of economy, identifies and groups main methods of regulation of investment processes in China; considers sources of investments in agricultural production of China in accordance with the current regulatory and legislative mechanism; analyses main reasons of significant direct foreign investments into economy of China; justifies expediency of use of positive experience of China in regulation of investment processes in Ukraine; provides main directions of improvement of the policy of investing into agro-business in Ukraine.

Key words: state regulation, mechanism of financing investments, agriculture, direct foreign investments, positive experience.

Tabl.: 1. **Bibl.:** 13.

Holoborodko Tetyana V. – Senior Lecturer, Institute of Business Administration (vul. Dymytrova, 81a, Kryvyi Rih, Dnipropetrovska obl., 50086, Ukraine)
E-mail: goloborodkovt@meta.ua

У багатьох розвинених країнах центральні державні та регіональні органи управління відносяться до агропромислових систем і, перш за все, до сільського господарства як до сфер і галузей особливого стратегічного призначення, які вимагають спеціальних економічних заходів з їх захисту від руйнівних стихійних ринкових процесів, а у ряді випадків – від негативного для вітчизняних виробників агропромислової продукції впливу світового ринку продовольства і сільськогосподарської сировини. Для цього ведеться розробка відповідної державної структурної, інвестиційної, кредитно-фінансової, цінової, податкової та страхової політики в рамках комплексних аграрних програм. Важливим елементом здійснення структурних зрушень вітчизняної економіки, розвитку інноваційного сектора виступають інвестиції. Інтенсивний розвиток інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств забезпечить ринкову трансформацію економіки, сприятиме її входженню у світове співтовариство. Розвиток і динаміка інвестиційних процесів у сільському господарстві формують стратегічну основу сталого економічного зростання багатьох країн. Прикладом такого зростання є досвід Китаю.

Істотний інтерес представляє досвід Китаю як країни з перехідною економікою, що забезпечила останніми роками динамічний розвиток сільського господарства. Китай та Україна, як відомо, мають чимало спільного. Це стосується і геополітичного чинника, котрий значною мірою визначає роль і місце України та КНР не тільки в Євразійському регіоні, а у більш широкому, глобальному геополітичному контексті на основі взаємних економічних інтересів і спільності або близькості позицій обох країн щодо ключових проблем сучасного політичного розвитку. Не можна не сказати й про те, що Україна та КНР володіють величезним науково-технічним і культурним потенціалом. Разом з тим перед обома державами стоять близькі або схожі соціально-економічні проблеми. Обидві держави є державами євразійського регіону, сусідами Росії, знаходяться в колі інтересів єдиної на сьогодні супердержави – США. В обох країнах відбувається перехід до ринкової економіки, відчувається прагнення до політики відкритості.

Визначенню ролі державного регулювання аграрного сектора в підвищенні конкурентоспроможності сільського господарства в Китаї, сутності та напрямів реалізації інвестиційного процесу присвятили свої публікації такі вчені, як І. І. Вініченко, В. М. Гриньова, В. В. Ковальов, В. С. Кравців, М. І. Крупка, Н. П. Резнік, Н. Д. Свірідова, А. І. Сухоруков, Н. О. Шевченко та ін.

Метою статті є аналіз досвіду державного регулювання інвестиційних процесів в Китаї та можливості використання наведених стратегій в сучасних умовах розвитку економіки України.

Широке обговорення проблем аграрної політики на міжнародному рівні, насамперед меж державного регулювання розвитку АПК, свідчить про існування в цьому відношенні різних доктрин і, в остаточному підсумку, про жорстку економічну боротьбу держав, які дотримуються різних стратегій аграрного розвитку з огляду на власні інтереси. Ці розбіжності зводяться до протистояння двох підходів [7]. Виділяють два основні

види регулювання – економічний лібералізм та економічний дирижізм (табл. 1) [3].

Таблиця 1

Характеристика країн економічного лібералізму та економічного дирижізму

Ознаки	Країни економічного лібералізму	Країни економічного дирижізму
Країни	США, Канада, Велика Британія, Австралія та ін.	Швеція, Австрія, Японія, Німеччина та ін.
Участь держави	Мінімальна	Максимально допустима
Державний сектор	Незначний (до 10 %)	Значний (10 – 30%)
Основні функції	Мінімальні	Широкі
Державні витрати, % від ВВП	30 – 35	45 – 50
Методи ДРЕ	Переважно економічні та опосередковані (непрямі)	Активне використання прямих, специфічних, а також адміністративних методів

У цілому, попри наявність різних підходів до ролі держави стосовно аграрного сектора, зарубіжний досвід показує, що в більшості провідних країн світу державне регулювання є обов'язковим компонентом аграрної політики [7]. Аналіз вітчизняного та іноземного досвіду переконливо свідчить про те, що формування конкурентних ринків і подолання монополістичних тенденцій в економіці є можливим лише в результаті цілеспрямованої діяльності інститутів державного управління [13].

В умовах усвідомленої необхідності удосконалення інвестиційного процесу в аграрних підприємствах України доцільно розглянути досвід країн з розвинутою ринковою економікою. Інтерес також викликає аналіз інвестиційної діяльності країн, що зіткнулися з аналогічною проблемою і вдало вирішили її. На наш погляд, особливий інтерес становить досвід Китаю, країни з перехідною економікою [1, с. 108]. Зазначені спільні риси розвитку та функціонування економіки України та Китаю дають можливість застосувати позитивний досвід КРН щодо державного регулювання інвестиційних процесів в аграрній сфері.

Успіхи економічної реформи в КНР підтверджують велике значення державного регулювання економіки. За роки реформ Китай став світовим лідером за темпами економічного зростання (9% у рік), ВВП країни збільшився у 6 разів, валовий збір зерна виріс на 200 млн т, доходи селян зросли у декілька разів [12, с. 47].

У Китаї (КНР) вперше розроблено комплексну концепцію державної виробничої політики [4, с. 40]. Оцінюючи сільське господарство як одну із найбільш перспективних галузей економіки Китаю, держава надає великого значення регулюванню реформ в аграрному секторі [1, с. 108].

У Китаї зберігається система державного централізованого планування виробництва основних видів сільськогосподарської сировини в розрізі регіонів і країни в цілому. Однак, на відміну від періоду ринкового реформування, приватні товаровиробники мають можливість самі вибирати структуру товарного виробництва, технології та ринки збуту [11, с. 125].

У даній країні кошти для інвестицій у сільське господарство надходять із чотирьох джерел: від держави (фінансові кошти), у формі кредитів (через державні банки), у формі коштів колективних господарських організацій у селі та від селянських дворів [12, с. 48]. Значну частку у фінансуванні сільського господарства займають прямі іноземні інвестиції, досвід залучення яких є досить цікавим для України.

Розглянемо джерела інвестицій у сільськогосподарському виробництві Китаю відповідно до діючого нормативно-правового механізму.

Механізм фінансування інвестицій у сільському господарстві сформований на основі правових положень, що випливають із «Закону КНР про сільське господарство», «Тимчасових положень щодо іноземних інвестицій» [1, с. 108]. У Китаї сільське господарство вважається пріоритетною галуззю. У зв'язку з цим «Закон КНР про сільське господарство» зобов'язує державу збільшувати капіталовкладення разом з місцевими урядами всіх ступенів, які повинні в своїх бюджетах спеціально асигнувати кошти на упровадження досягнень агротехніки і передбачати їх щорічне збільшення. У законі визначені джерела капіталовкладень, механізм їх здійснення, порядок підготовки фахівців у галузі сільського господарства і використання досягнень агротехнічної науки. Прийнятий також «Закон про упровадження у виробництво агротехнічних досягнень». За цим законом розповсюдження агротехніки покладається на адміністративні органи, наукові центри, а сам перелік упровадження агротехнічних досягнень повинен включатися в державний і місцевий плани розвитку науки і техніки [12, с. 48].

Відповідно до розрахунків китайських економістів, для забезпечення приросту сільськогосподарського виробництва на рівні 4% на рік необхідно, щоб частка державних бюджетних інвестицій у сільське капітальне будівництво складала не менш 10% бюджетних інвестицій, 25% витрат провінційних бюджетів і 40% повітових. З урахуванням цього факту в ході перерозподілу національного доходу урядом були скорочені капіталовкладення в промисловість і будівництво ряду промислових об'єктів заради забезпечення зростання інвестицій у сільськогосподарське виробництво і галузі промисловості, що обслуговують його [1, с. 109].

Як зазначалося, держава разом із місцевими урядами всіх ступенів зобов'язана виділяти зі своїх бюджетів кошти на капіталовкладення й оновлення агротехніки і щорічно збільшувати їх. Поширення агротехніки покладається на адміністративні органи, наукові та навчальні центри. Перелік впровадження агротехнічних досягнень включається в державний й місцеві плани розвитку сільськогосподарської науки і техніки. Акцент робиться на вкладення в основні фонди, фінансування витрат у рос-

линництві, тваринництві й у суміжних із сільськогосподарськими галузях – лісовому, рибному господарствах, іригаційному будівництві, а також на створення фондів сприяння сільськогосподарському виробництву. Місцеві урядові органи орієнтовані на вклади в регіональні матеріально-технічні бази з метою освоєння сільськогосподарських ресурсів, підвищення врожайності на полях [1, с. 109].

Останніми роками аграрному сектору КНР виділялися додаткові кредити з боку державних комерційних банків [12, с. 48]. Однак основними джерелами фінансування продовжують залишатися власні засоби підприємства [1, с. 109].

Власні кошти колективних господарських організацій і селянських дворів, як правило, носять короткочасний характер і вкладаються в оборотні кошти (купівля насіння, добрив, отрутих хімікатів тощо) [1, с. 109]. Головними суб'єктами інвестицій у сільське господарство виступають колективні господарства і селянські двори, причому на частку останніх припадає більше половини всіх вкладень, а в окремі роки і більше [12, с. 48].

Досвід Китаю є показовим у створенні стимулюючих механізмів для залучення іноземного капіталу, адже ця країна стала найбільш привабливою для іноземних інвесторів і вийшла на друге місце у світі за обсягами залучених прямих іноземних інвестицій. Китай характеризується постійним приростом прямих іноземних інвестицій, щорічні обсяги яких, за різними оцінками, за період з 2006 р. до 2010 р. перевищать 100 млрд дол. США порівняно з 50 млрд у 2002 р. Той факт, що понад 400 з 500 провідних світових компаній організували в Китаї свої підприємства, говорить про сприятливість інвестиційного клімату, потенційні можливості освоєння величезного швидкозростаючого внутрішнього ринку, використання місцевої робочої сили й природних ресурсів, а також про переваги відкритості в результаті вступу цієї країни у СОТ [5, с. 283].

Запорукою того, що Китай став одним із найбільших реципієнтів іноземного інвестиційного капіталу, стала також ефективна структурна політика, вдало зроблені акценти на стимулюванні конкурентоспроможних та інвестиційно-привабливих галузей і виробництв на основі чітко сформованої концепції економічного розвитку та визначення пріоритетів останнього [6, с. 176]. Швидке перетворення Китаю із країни, що знаходилася поза сферою уваги світового капіталу, у країну, для нього найбільш привабливу, пояснюється рядом факторів: це політична стабільність і передбачуваність; поступове реформування режиму іноземного інвестування з постійним поліпшенням інвестиційного клімату; зростання внутрішнього попиту в результаті проведених реформ і поліпшення життя; низька вартість робочої сили в поєднанні з працелюбством працівників; у зв'язку зі вступом у СОТ внесення поправок в усі законодавчі акти, що регулюють порядок залучення і функціонування іноземного капіталу. У той самий час в ході переговорів про вступ до СОТ Китаю вдалося забезпечити необхідний захист стратегічно важливих галузей народного господарства [10, с. 372].

Правильним, на наш погляд, заходом виявився розподіл підходів до закордонних інвестицій на такі, що заохочують; такі, що обмежують; такі, що дозволяють; такі, що забороняють. Таким чином встановлюється ступінь їх корисності для економіки країни. До таких, що забороняють, відносять ті інвестиційні проекти, які вимагають великих сільськогосподарських угідь або супроводжуються нанесенням збитку навколишньому середовищу, особливо землі [1, с. 109]. У Китаї заборонені іноземні інвестиції, які можуть створити загрозу для держави або підірвати обороноздатність країни. Також жорстко обмежені іноземні інвестиції в секторах, де діє монополія держави (ЗМІ, виробництво алкогольних і тютюнових виробів) [5, с. 284 – 285].

Інвестиції, що заохочують, забезпечують упровадження нових сільськогосподарських технологій, не створюючи загрози для виробництва й екології [1, с. 109].

Крім того, прямі іноземні інвестиції забезпечили доступ Китаю до сучасних світових технологій. Про це, зокрема, свідчать такі дані: підприємства за участю іноземного капіталу виготовляють 80% високотехнологічної продукції, яка йде на експорт (становить п'яту частину експорту країни) [5, с. 283].

Цікавим для України може бути досвід створення спеціальних економічних зон у Китаї. Спочатку їх було 13, а нині – понад 20. Іноземні інвестори не відчували глибокої симпатії до комуністичного уряду Китаю, проте вони впевнені, що він повністю контролює ситуацію, а тому з ним можна мати справу [8]. Також у Китаї протягом останніх десяти років успішно функціонує шість особливих економічних районів: Шень-чжень, Чжухай, Шаньтоу, Сямень, Хайнань, Пудун. За вказаний період в економічні райони було направлено 57 млрд дол. США прямих інвестицій. У китайських спеціальних економічних зонах створено 5700 сільськогосподарських підприємств з участю іноземного капіталу. Крім дешевих робочих рук (місячна заробітна плата в зонах складає 100 – 200 дол. США) та розгалуженого споживчого ринку, увагу закордонних інвесторів привертає ряд різноманітних пільг. По-перше, вони повністю звільнені від податку на імпорту обладнання, яке використовується для розширення виробництва та підприємства. По-друге, протягом перших двох років господарювання компанії звільняються від прибуткового податку, а починаючи з третього року, він складає 50%. По-третє, підприємство, що працює в галузі високих технологій, перераховує до бюджету 50% податку протягом перших восьми років. Існують й інші пільги. Зокрема, передбачене повернення частини сплаченого податку у випадку реінвестування прибутку. Якщо реінвестиції здійснюються у виробництво, продукція якого йде на експорт, або в підприємства, що використовують передові технології, то податки з вкладеними таким чином коштами повертається в повному обсязі [2, с. 43 – 44].

Продовжуючи політику розвитку особливих зон, уряд Китаю ухвалив рішення зробити 14 міст-портів (Далянь, Дінхуандо, Тяньцзінь, Яньтай, Цин-дао, Ляньюньган, Шанхай, Нинбо, Веньчжоу, Гуанчжоу, Фуч-

жоу, Чжаньчзян, Бейхай) відкритими для іноземних інвестицій [9, с. 57].

Найбільш динамічно й ефективно в Китаї функціонують технопаркові структури. Їх називають зонами розвитку нової й високої технології. Перший технопарк з'явився в 1985 р. на території вільної економічної зони «Шеньчжень». Потім у березні 1991 р. рішенням Держради було схвалено створення 26 технопарків, а в листопаді 1992 р. ще 25 наукових парків. На початок 1995 р. налічувалося 52 технопарки. Пріоритетними напрямками діяльності технопарків визначені такі: мікроелектроніка й інформатизація, оптиковолоконна, аерокосмічна, генна інженерія й біотехнологія, енергозберігаючі технології, природоохоронна технологія, медичне устаткування [10, с. 233 – 234].

У Китаї звільняються від імпортного мита та ПДВ, а також одержують податкові канікули компанії та філії ТНК, які заснували на території країни центри розробок науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт [5, с. 286].

Китай зміг досягти позитивної динаміки інвестування економічного розвитку в цілому завдяки політико-правовим соціальним і культурним чинникам фінансового потенціалу. Зокрема КНР вдалося забезпечити політичну стабільність, мінімізувати корупцію, врегулювати на законодавчому рівні фактично всі проблемні питання щодо залучення і здійснення інвестицій, сформувати належний рівень економічної культури у громадян. Це створило необхідні передумови та дало поштовх активнішій інтеграції Китаю у міжнародний інвестиційний ринок і дозволило брати участь у перерозподілі світових інвестиційних потоків. Проводячи аналогії з Україною, відзначаємо, що саме політичні фактори є чи не головною перешкодою нагромадження і, що найважливіше, належного цільового використання фінансового потенціалу [6, с. 176].

Радник з торгово-економічних питань Посольства КНР в Україні Гао Сіюнь вважає, що бурхливий розвиток економіки Китаю забезпечили тверда державна регуляторна політика і стабільність. Зокрема, в Китаї провели політику ринкових реформ і відкритості шляхом розширення зв'язків з усіма країнами світу. Це забезпечило приплив інвестицій. Друга причина – стабільність суспільства. Третя – правильне координування розвитку економіки на основі планового пропорційного збалансованого розвитку всіх її галузей [11, с. 124].

ВИСНОВКИ

Аналіз досвіду Китаю щодо інвестування сільського господарства дозволяє використовувати його в умовах розвитку української економіки. На наш погляд, більшу увагу потрібно приділяти державному регулюванню аграрної сфери. Необхідне збільшення обсягу бюджетних інвестицій, введення конкурсних відборів на державне субсидування, квотування й інші пільги, удосконалювання механізму кредитування. Ранжирування закордонних інвестицій згідно зі ступенем їхньої корисності для економіки країни дозволить раціонально використовувати іноземний капітал. Перспективним джере-

лом інвестицій у майбутньому для сільського господарства України ми бачимо іноземне інвестування. Цікавим для України може бути досвід створення спеціальних економічних зон у Китаї. У цих зонах встановлено пільгові податки на прибуток, а також пільгові митні тарифи на імпорт устаткування та експорт готової продукції, розроблено чітке законодавство, що регулює діяльність іноземних інвесторів (їх права та обов'язки) і захищає інвесторів від свавілля чиновників. ■

ЛІТЕРАТУРА

- 1. Вініченко І. І.** Інвестиційна діяльність аграрних підприємств : монографія / І. І. Вініченко ; Житомир. нац. агрокол. ун-т. – Донецьк : Юго-Восток, 2010. – 442 с.
- 2. Гриньова В. М.** Проблеми розвитку інвестиційної діяльності / В. М. Гриньова, В. О. Коюда, Т. І. Лепейко, О. П. Коюда. – Х. : ХДЕУ, 2002. – 464 с.
- 3. Каховська О. В.** Сутність та необхідність державного регулювання економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/znpdduu/du/2010_148/018.pdf
- 4. Ковальов В. В.** Державне регулювання інвестиційної діяльності в аграрній сфері / В. В. Ковальов. – К. : ІАЕ УААН, 2003. – 182 с.
- 5. Кравців В. С.** Залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України: проблеми та політика активізації : монографія / В. С. Кравців, М. І. Мельник, В. Б. Антонов ; НАН України, Ін-т регіон. дослідж. – Л., 2011. – 366 с.
- 6. Крупка М. І.** Формування фінансового потенціалу інвестиційної діяльності в економіці України : монографія / М. І. Крупка, Д. В. Ванькович, Н. Б. Демчишак, М. І. Кульчицький ; МОНМС України, Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. – Л., 2011. – 404 с.
- 7. Левченко Н. М.** Принципи державного регулювання розвитку АПК України в умовах євроінтеграції [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/sre/2011_6/46.pdf
- 8. Резнік Н. П.** Зарубіжний досвід інвестування в агропромисловий комплекс [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/knp/147/knp147_77-80.pdf
- 9. Свірідова Н. Д.** Організаційно-економічне забезпечення регіональної політики залучення іноземних інвестицій : монографія / Н. Д. Свірідова. – Луганськ : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2009. – 200 с.
- 10. Сухоруков А. І.** Інвестування української економіки : монографія / За ред. А. І. Сухорукова. – К. : Нац. ін-т проблем міжнародної безпеки, 2005. – 440 с.
- 11. Чунуй Лі.** Державне регулювання розвитку агропромислового комплексу в Китаї / Лі Чунуй // Бізнес Інформ. – 2012. – № 2. – С. 122 – 125.
- 12. Шевченко Н. О.** Розвиток регіональної інвестиційної політики держави в аграрному секторі економіки: теорія, методологія, практичні механізми реалізації : монографія / Н. О. Шевченко ; Донец. держ. ун-т упр. – Донецьк : Юго-Восток, 2011. – 375 с.
- 13. Щекович О. С.** Використання зарубіжного досвіду державного регулювання економіки АПК в Україні // Економіка АПК. – 2009. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.info-prensa.com/article-525.html>

REFERENCES

- Chunui, Li. "Derzhavne rehulivannia rozvytku ahropromyslovoho kompleksu v Kytai [State regulation of agriculture in China]." *Biznes Inform*, no. 2 (2012): 122-125.
- Hrynyova, V. M. and others. *Problemy rozvytku investytsiinoi diialnosti* [Problems of investment]. Kh.: KhDEU, 2002.
- Kakhovska, O. V. "Sutnist ta neobkhidnist derzhavnoho rehulivannia ekonomiky [The essence and the need for state regulation of the economy]." http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/znpdduu/du/2010_148/018.pdf
- Kovalyov, V. V. *Derzhavne rehulivannia investytsiinoi diialnosti v ahraarii sferi* [State regulation of investment in agriculture]. Kyiv: IAE UAAN, 2003.
- Kravtsiv, V. S., Melnyk, M. I., and Antonov, V. B. *Zaluchennia priamykh inozemnykh investytsii v ekonomiku Ukrainy: problemy ta polityka aktyvizatsii* [Attracting foreign direct investment in Ukraine: Problems and Policies activation.]. Lviv: In-t rehion. doslidzh, 2011.
- Krupka, M. I. and others. *Formuvannia finansovoho potentsialu investytsiinoi diialnosti v ekonomitsi Ukrainy* [Formation of financial capacity investment in the economy of Ukraine]. Lviv: Lviv. nats. un-t im. I. Franka, 2011.
- Levchenko, N. M. "Pryntsypy derzhavnoho rehulivannia rozvytku APK Ukrainy v umovakh ievrointehratsii [The principles of state regulation of agriculture in Ukraine's European integration]." http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/sre/2011_6/46.pdf
- Reznik, N. P. *Zarubizhnyi dosvid investuvannia v ahropromyslovyi kompleks*. http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/knp/147/knp147_77-80.pdf
- Sviridova, N. D. *Orhanizatsiino-ekonomichne zabezpechennia rehionalnoi polityky zaluchennia inozemnykh investytsii* [Organizational and economic support regional policies to attract foreign investment]. Lugansk: Vyd-vo SNU im. V. Dalia, 2009.
- Sukhorukov, A. I. *Investuvannia ukraïnskoi ekonomiky* [Investing Ukrainian economy]. Kyiv: Nats. in-t problem mizhnarodnoi bezpeky, 2005.
- Shevchenko, N. O. *Rozvytok rehionalnoi investytsiinoi polityky derzhavy v ahraaromu sektori ekonomiky: teoriia, metodolohiia, praktychni mekhanizmy realizatsii* [Development of a regional investment policy in the agricultural sector: theory, methodology, practical implementation mechanisms]. Donetsk: Yugo-Vostok, 2011.
- Shchekovich, O. S. "Vykorystannia zarubizhnogo dosvidu derzhavnoho rehulivannia ekonomiky APK v Ukraini [The use of foreign experience of government regulation of the economy agriculture in Ukraine]." *Ekonomika APK*, no. 1 (2009).
- Vinichenko, I. I. *Investytsiina diialnist ahraarykh pidpryiemstv* [Investment activities of farms]. Donetsk: Yugo-Vostok, 2010.